

Föreningen Islandssamlarna
 c/o Hans Råland
 Legendvägen 15
 175 70 Järfälla.

Rapport sept. 1991
 / Nr 83 /

Bernhard Beskow 75 år.

Den 10 juli, samma dag som vi islandssamlare kom hem från vår odysse i väst, fyllde en av föreningens grundare, vår ordförande under många år, numera hedersordföranden Bernhard Beskow 75 år. Vi var några i styrelsen, som direkt från Arlanda åkte hem till Bernhard för att gratulera honom. Väl medvetna om att hans hälsa de senaste åren inte varit den bästa, var det desto roligare för oss att kunna konstatera, att även om fysiken inte är som förr, så är det inget fel på minnet. Blixtnabbt, liksom förr, plockade Bernhard fram namn, datum och fakta på de många frågor vi hade att komma med. Det är detta hos Bernhard som alltid imponerat på mig. Hans förmåga att hålla isär alla årtal, stämplat och nyanser på isländska märken är enorm. Och allt sitter där fortfarande. Vi skall hoppas i många år än. En stor filatelist har fyllt 75 år och vi önskar alla ett stort grattis.

Hej alla islandssamlare och välkomna hem från badstränder och sommarstugor till en ny och får vi hoppas aktivare frimärkssäsong, vilken som ni vet, redan startat med Öhrphil 91 i Örebro. Föreningsmötena börjar också komma igång så smått och auktionskatalogerna har börjat ramla ner i brevlådan.

Sommaren har varit minst sagt omväxlande vädermässigt. Filatelistiskt kulminerade den med Nordia uppe i Reykjavik, med många fina priser till våra medlemmar. Föreningens rundresa i Island och Färöarna är en annan höjdpunkt.

Den här Rapporten har ett något blandat innehåll, men jag hoppas att alla skall hitta något intressant att läsa.

En tråkig detalj som vi dessvärre nu måste ta tag i med hårdhandskarna, är den dåliga disciplinen i föreningen, när det gäller att betala årsavgiften. Vid genomgång av medlemsmatrikeln i början av augusti, visade det sig att inte mindre än 49 medlemmar från riksavdelningen och 27 från Göteborgsklubben, eller 28% av medlemmarna ännu inte betalt avgiften för 1991 och att några heller inte betalt för 1990.

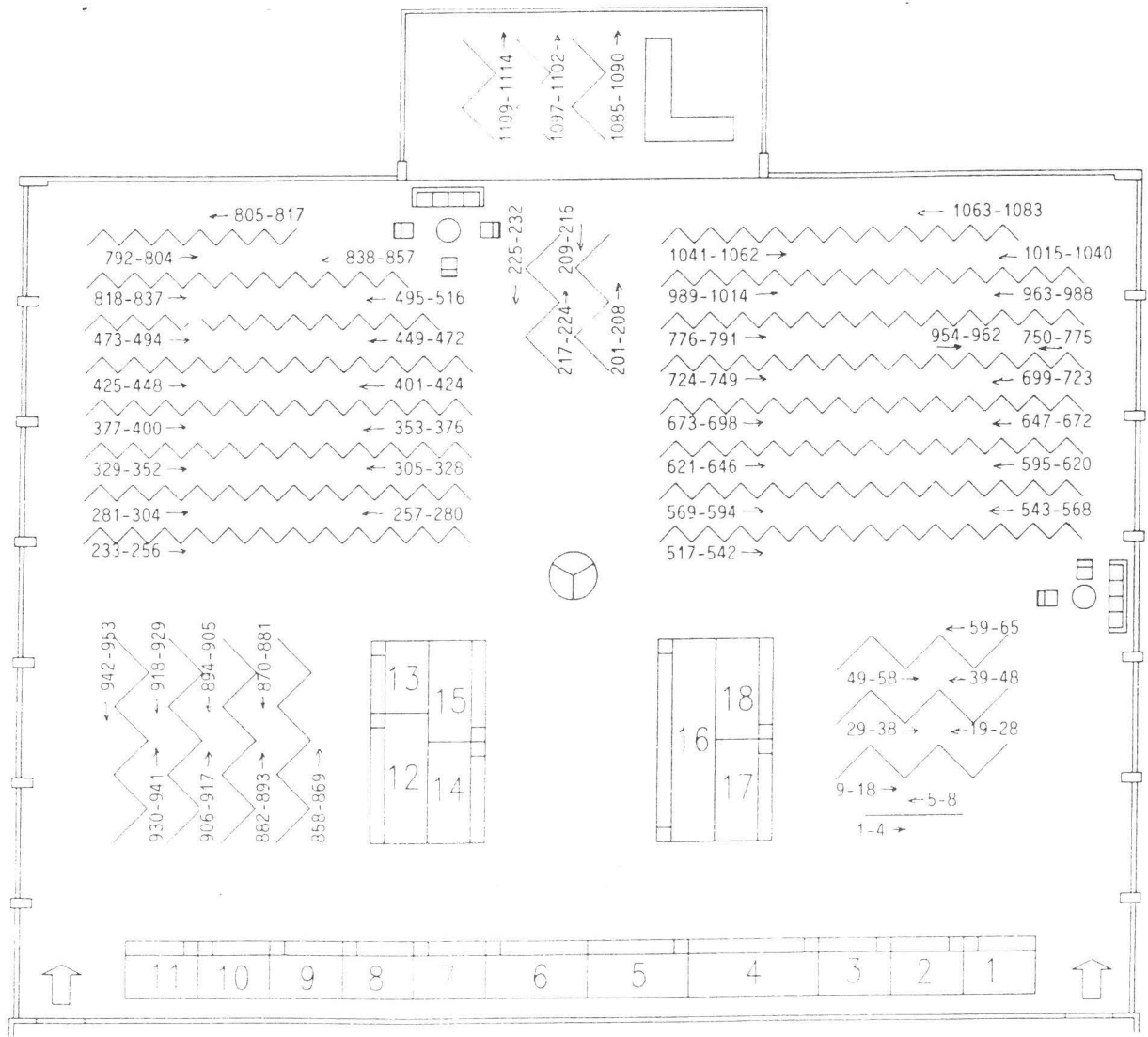
Då föreningen för att kunna fungera är beroende av avgifterna, kommer alla som ännu inte betalt, att med denna Rapport få ett inbetalningskort på den summa som falerar. Vi måste också sätta en gräns för den inbetalningen till den 1 oktober. De som då ännu inte betalt avgiften, ser vi oss tyvärr tvungna att utesluta ur föreningen och vi kommer i fortsättningen inte att sända dem Rapporter eller auktionslistor. Någon ytterligare betalningspåminnelse kommer heller inte att utsändas.

Detta är inget roligt beslut vi blivit tvungna att ta, men varje Rapport kostar med porto och tryck ca. 8:- och ingen förening har i längden råd med sådana kostnader utan motsvarande intäkter. Så ni som får vårt lilla meddelande. Bli inte arga eller ledsna utan ta er själva i kragen och betala omgående in den blygsamma summa som det kostar att vara medlem i vår fina förening.

Sekr.

NORDIA 91:

Den för oss isländsamlare kanske största filatelistiska händelsen någonsin, NORDIA 91 i Reykjavik, i lejonets kula så att säga, avhölls i dagarna fyra från den 27/6 till den 30/6 i sporthallen i Reykjavik. Lokalen var stor, ljus och luftig och allt, både exponaten, postverken och handlarna rymdes under ett tak. Belysningen var också utmärkt så att alla samlingarna kom till sin fulla rätt, Situationsplan av lokalen visas här nedan med postverkens försäljningsställen i mitten av lokalen, medan handlarnas och andra organisationers bås är placerade efter långväggen.

Detta med handlare var kanske denna utställnings minustecken. Endast 5 st vad man kan kalla för handlare hade hörsammat kallelsen att åka till Island. Troligtvis beroende på de höga kostnaderna för att komma dit. Det är nu en gång för alla så, att skall man få mycket publik till en utställning, måste det finnas ett bra utbud av frimärken, andra än de för dagen kurserade. Och tyvärr måste jag säga var det ganska tomt i lokalen under de tre dagar jag hade möjlighet att besöka utställningen, trots att det var gratis entré. Kanske var det det fina vädret som gjorde att Reykjavikborna hellre lögade sig i den närbelägna varmvattenbassängen än gick på frimärksutställning? Kanske kom också publiken på söndagen då vi redan lämnat Reykjavik? Dock måste sägas, att de som kommit till utställningen verkade ha kommit för att bese exponaten, kanske beroende på det dåliga handlarutbudet kanske beroende på att Island sällan har utställningar av den här digniteten, men man såg många intresserade filatelisterna flitigt antecknande mellan ramarna.

I stort måste man säga att utställningsledningen (med flera av våra medlemmar i spetsen) lyckats mycket bra. Man kan säga att det var en vänlig utställning. Inga sura miner någonstans och ett trevligt mottagande redan i vestibulen där ett par pigga ungdomar sålde kataloger på alla möjliga och omöjliga språk.

Hur gick det då för våra medlemmar i den hårda konkurrensen ?? Ungefär som vanligt höll jag på att säga, då samma namn som i Lund dök upp igen med Ebbe Eldrup i spetsen. Jag berömde i Rapporten från Lund Ebbes samling. Det berömet får stå kvar. Sedan dess har den ytterligare förbättrats, bland annat med en del nummerstämpelbrev. Vad som saknas, och som gör att den ännu inte kan räknas till de riktigt stora samlingarna, är skillingbrev. Nu är ju sådana inte precis vardagsmat och både svåra och dyrbara att komma över, men Ebbe ger sig nog inte förän han har även sådana i sin samling. Ebbe fick nu återigen Guld och dessutom Grand Prix National och bör sålunda vara mycket nöjd med resultatet.

Páll Asgeirson bör också vara nöjd ! Han visade här två samlingar isländsk luftpost. Den ena var från åren 1928 - 1940 och belönades med Stor Vermeil, den andra mellan åren 1940 - 1960 med Stort Silver. Alltså ett bra skutt uppåt i prislistan från Lund där det blev Stort Silver.

Att det kan vara nog så svårt att kravla sig upp till Vermeil, tycker nog två av våra medlemmar Leif Nilsson och Stig Österberg, som båda var på plats för att skörda dessa lagrar.

Leif visade sin samling Brittisk och Amerikansk militärpost på Island i perioden 1939 - 1945, vilken han monterat om för att göra den mer lättförståelig för oss icke specialister. Och det tycker jag nog att han lyckats bra med. Han har dessutom smugit in ett par nya rariteter FPO 304 och FPO 089 samt ett nytt avsnitt av krigsfångerbrev i samlingen. Allt detta var dock förgäves. Stort Silver igen, samma som i Lund.

Stig har även han monterat om sin samling Två Kungar, så att alla trycksaker har hamnat i en grupp. Samlingen är också utökad med ett vackert fylgibrejf stämplat med nummerstämpel 17, en 5 Kr på Rek - brev, Ship - letter - brev LEITH NORTH. samt ett 30 - block med medaljong - plåtnummer. Även allt detta förgäves. Stort Silver igen.

Kristian Hopballe visade sin fina samling Försändelsevägar och censurbehandling av post från Island i perioden 1939 - 1945. Det Kristian inte vet om denna intressanta period av isländsk posthistoria är nog inte värt att veta. I samband med utställningen utkom mycket lämpligt en bok om ämnet som han och Olafur Eliasson skrivit tillsammans. Jag håller just på att läsa den och räknar med att ha en recension klar till nästa Rapport. Men vad jag hitills har läst, blir boken ett måste för alla samlare av detta område. Stort Silver till Kristian.

En ny medlem värvades också på utställningen. Amerikanen Lester Winick som visade sin samling Icelandic Air Mail, vilken innehöll det mesta inom det gebitet. Från de allra första flygningarna via Zeppelin, Hoplug Itala till senare dagars militärpostflygningar. Samlingen belönades också med Vermeil, vilket nog får anses vara rättvist.

En samling som jag personligen tyckte bra om är Torben Jensens Christian X. Just detta att bryta ut en emission vilket även Stig Österberg gjort och specialisera sig på den, gör att man får plats att visa så mycket mera än i en vanlig samling, man kan gå in på varianter och andra detaljer. I Torbens samling finns även vackra brev med utländska och ship - letter - stämplat, fylgibrejf samt tolluravier. Även de flygpostmärken som ingår i serien visas, såväl lösa märken som i stora enheter. Torben fick Silver för sin fina samling.

Gudmundur Ingimundarssons samling Westmannaeyar fick i Lund Försilvrads Brons, vilket jag då tyckte var för lite. Att jurun denna gång sänkt den till Brons övergår mitt förstånd. Men oförklarliga äro jurumännenns tankar. Hav tröst Gudmundur, vi var flera som tyckte att din samling var värd en högre valör.

Vi har även några andra medlemmar, vars samlingar jag skam till sägades inte gjorde några anteckningar om, men som jag nu vid återkomsten till Sverige finner, att det borde jag ha gjort. Men jag hade inte medlemsförteckningen med mig varje dag och har tydligen missat er i hastigheten.

NORDIA 91:

De är: Bendy Knutsen fra Danmark som fick Stort Silver för sin samling Censurpost til och från Island under andra världskriget.

Eigil Rasmussen också från Danmark som fick Silver för Island 1873 - 1938.

Helgi Gunnlaugsson från Island som fick Försilvrad Brons för samlingen Christian IX 1902 - 1922.

Jag vill till sist passa på att göra lite reklam !! Utställningens katalog Nr 3 är något av det bästa jag läst inom gebitet !! Med artiklar om Juleposten i Önundarfjördur av Olafur Jónsson, REK - stämplat av Thor Thorsteins, Den Danska perioden 1870 - 1872 av Ebbe Elldrup, Ett enastående skillingbrev av Sigurdur H Thorsteinsson, Utländsk militärpost av George Sickels samt Norska skyddsperforeringar av John Fredriksen. Den här katalogen är väl värd pengarna !! Jag vill minnas att den kostade 400 Isl. kr och borde nog finnas att köpa ännu genom NORDIA 91 Postboks 8753.128 Reykjavik.

Skr.

Nya isländska stämplat:

I förra Rapporten skrev jag om Brefhirdingen i Gjögri som blev flyttad till Kjørvogur den 15/10 1990, men där namnet Gjögri behölls, till dess att ny stämpel hunnit anlända i början av 1991. Det gjorde den också. Från Finnur Kolbeinsson har vi fått nedanstående fina stämpelavtryck från Kjørvogur redan den 4/1 1991. Dessutom har vi fått ytterligare tre nya stämplat, samtliga av typen B8b; nämligen Vigur, Patreksfjördur och en som satt myror i huvudet på mig KIRKJUBÓL - N - IS, vilken jag och flera med mig tolkat som Kirkjuból Norra Isafjördursyssla. Något Kirkjuból i denna syssla har jag emellertid inte kunnat finna på kartan. Däremot finns det ett Kirkjuból i Västra Isafjördursyssla, mitt emot Flateyri på andra sidan fjorden. Kanske kan våra isländska vänner räta ut detta frågetecken ??

En rolig och trolig förklaring av brefhirdingakonans i Gjögri förflyttning till Kjørvogur fick jag av en av våra medlemmar (tyvärr glömde jag att fråga efter hans namn) på F.F:s möte i R.vik i samband med Nordia. Denne medlem menade, att det förhåller sig så, att när brefhirdingakon flyttar, t. ex. genom giftermål eller dylikt, så flyttar också brefhirdingen med henne, men byter samtidigt namn till den nya orten. Det alltså på det viset, att brefhirdingen följer med konan och inte tvärtom. (Detta förfaringssätt torde väl dock endast vara aktuellt om den nya boplatsen inte ligger alltför fjärran från den gamla.)

Finnur nämner också något i sitt brev som inte finns med i postverkets officiella program, att det kanske kommer ytterligare ett mini - ark den 9/10, med 3 - 4 märken med gamla skeppsmotiv. Den som lever får se.

Skr.

Några dagar efter det att skrivit ovanstående artikel, fick jag ännu ett brev från Finnur, med en ny stämpel, HRAFNSEYRI.

Jag vill tacka Finnur för hans fina service, som gör att vi kan hålla medlemmarna ájour med vad som händer på stämpelfronten i Island. Något som skulle vara mycket svårt annars. Stämpeln är av samma typ som de övriga, alltså B8b.

Bakläxa på
danska kungar:

Från Ib Schock har kommit ett brev till föreningen, där han påpekar, att det inte var Christian IX som besökte Island år 1907, vilket jag skriver i Rapport nr 81, utan dennes son Fredrik VIII, vilket måste vara med sanningen överensstämmande, eftersom Christian IX dog redan den 29/1 1906. Jag har sökt överallt bland mina papper för att försöka ta reda på varifrån jag fått uppgiften att det var kung Christian som besökte Island, men jag har naturligtvis inte hittat någonting som styrker detta. Det är därför bara att skylla på mina rent allmänt dåliga kunskaper om danska kungar, vilka inskränker sig till att känna till att det var en annan Christian, den andre, honom som vi i Sverige kallar Christian Tyrann, som var den som nackade nästan hela svenska adeln förutom Gustav Wasa, och som danskarna troligtvis därför kallar Christian Den Gode, och be alla danskar om ursäkt för fadäsen.

Mer om Gren-
jadarstadur-
stämpeln:

Från samme IB Schock har jag också fått en kopia av ett brev, skrivet av Per Hanner som svar på Ibs fråga angående Grenjadarstadur - stämpeln utan datum samt om bläckmakuleringen, som finns införda i rapport nr 80. Då ingen har hört av sig varken till Ib eller till föreningen med något svar på frågan, tar jag mig friheten, att här skriva av Pelles brev till Ib. Pelle var ju en aktorit på området och det bör vara av intresse för våra medlemmar att läsa vad han hade att anföra.

Käre Ib Schock

Det var ju några mycket intressanta problem Du kom med i din rundskrivelse.

A. Grenjadarstadur utan datum. Du har tydligen tillgång till samma utmärkta källa som jag. En tabell på förekomsten av antikva - stämplarna upprättad på Tore Runeborgs initiativ, med flera medverkande och senare publicerad av Thor Thorsteins i katalogen till Nordia 84 i Reykjavik. Enligt denna har Grenjadarstadur - stämpeln inte iakttagits utan datum annat än på märken från 1920 och 1930 - talet, medan den däremot funnits med blandade siffror (andra typer än de ursprungliga) på bl. a. Christian IX och två kungar (1907 års emission)

Naturligtvis är det möjligt, att även under aur - perioden stämpeln kan ha användts någon gång utan datumsiffror. För att kunna avgöra, om brevet verkligen är avstämplat ca. år 1900 skulle man behöva jämföra med hur Grenjadarstadur - stämpeln såg ut under olika perioder. Antikva - stämplarna synes mig i allmänhet visa ganska klara spår av förslitning. Tyvärr saknar jag jämförelsematerial. Jag kan bara notera, att stämpeln verkar ovanligt väl rengjord och klar (vilket var ovanligt med dessa stämplarna) och att den visar klara tecken på nedslitning, se exempelvis bokstaven T i dess övre del och att sista A tycks ha blivit Λ. Både rengöringen och förslitningen kan tyda på en efteranvändning, men brister på jämförelsematerial gör det omöjligt för mig att uttala mig.

B. Beträffande bläckmakuleringen ser den ut som ett "m" vilket jag aldrig sett eller hört något om förut. Det skulle vara intressant att höra om du fått något bättre besked från någon annan du skrev till.

Ingen har alltså hört av sig, så vi försöker igen. Har någon medlem Grenjadarstadur - stämpeln på brev eller på lösa märken från ca. år 1900. Vill ni i så fall undersöka om den förslitning Pelle nämner finns på dessa stämplarna !!. Om inte så är fallet torde Ibs brev vara en efterstämpling, något som Pelle också antyder i sitt brev. Var också snälla och meddela era resultat både till Ib och mig.

Sekr.

Jubilar och
Strandellmedaljör:

En av våra medlemmar, förre frimärkshandlaren Kalle Borin, har under våren passat på att fylla 70 år. Kalle som sålde sin frimärkshandel för något år sedan har emellertid inte lagt pincetten på hyllan, utan är fortfarande aktiv som kanslichef på frimärkshandlarförbundet. På ett möte i maj i Sollentuna-klubben, som han för övrigt är initiativtagare till och dess ordförande under många år, frågade jag Kalle om han hade det lungt och skönt numera som pensionär och fick svaret, att han aldrig haft så mycket att göra som nu. Då skall ni veta att Kalle aldrig tillhört soffliggarna. Att han nu även fått Strandell - medaljen, svensk filatellis finaste utmärkelse, får ses som ett tack för ett helt livs outtröttligt arbete inom och för filatelin. Tack Kalle och ett stort grattis till medaljen och de 70 åren.

Bytesannonser

På årsmötet i Stockholm den 12/3, beslöts på sekreterarens förslag, att kostnaden för bytesannonser i Rapporten skall slopas.

Möjligheten att sätta in bytes eller försäljningsannonser i Rapport har tydligen inte varit känt av så många. Man får gå tillbaka ända till Rapport 49 i mars 82 för att finna något skrivet om annonsering. Att det sedan fallit i glömska, kan ses mot bakgrunden, att ingen enda annons av något slag, varit införd i Rapporten sedan dess. För det kan väl inte ha varit de blygsamma kostnaden som gjort att annonsörerna uteblivit.

Nåväl, mötet beslöt sålunda, att Rapporten är till för våra medlemmars bästa och numera har ni alltså möjlighet att gratis annonsera, byta eller sälja märken eller vad ni önskar via Rapporten. Vi måste dock göra ett förbehåll. Rapporten kan av portoskäl inte rymma mer än 16 blad och annonserna får naturligtvis inte inskränka på de ordinarie artiklarna.

Välkomna alltså med annonser från och med Rapport 84.

Landsorts-
lotteriet 1990:

En händelse som på grund av platsbrist inte kom med i förra Rapporten, var dragningen av det så kallade landsortslotteriet. Dragningen ägde som brukligt är rum vid årsmötet i Mars. I denna dragning deltar automatiskt alla medlemmar som betalt årsavgift för det gångna året och som är bosatta utanför Stockholms och Göteborgsregionerna. Av någon anledning har fru Fortuna alltid haft ett gott öga till medlemmar bosatta utanför Sverige. Så även i år. Den lycklige vinnaren av vår vackra porslinsplatta med motiv av en islandsfalk, blev denna gång Gudmundur Ingimundarsson från Reykjavik. Avsikten var, att vi på Félag Frímerkjasafnarnas möte i Reykjavik skulle överlämna plattan. Men ingen Gudmundur dök upp. Nu vet jag ändå, att han senare på dagen fick sin platta och hoppas att den numera pryder sin plats på väggen i vardagsrummet. Ett hjärtligt grattis till vinsten önskar vi alla.

Nytt Balbo - brev:

I den i ett annat avsnitt nämnde amerikanens Lester Winick samling, fann vi under Nordia 91 ett nytt, av oss icke tidigare registrerat Balbo - brev, nämligen Nr 3, frankerat med de tre kronvalörerna samt 3 x 10 aur Christian X. Brevet är sändt till Fröken Sigrin Einarsdottir, Reykjavik, Island. Baksidestämplarna kunde vi av förklarliga skäl inte få se, men Lester lovade att ta kopior på både fram och baksidan av brevet och sända dem till oss.

Vi har nu uppgifter om 110 av de ursprungliga 298 breven och det är roligt att se att det fortfarande dyker upp nya nummer så gott som varje år.

Det er
ikke helt dumt
at samle på
frimærker.

Medlems-
annonser:

Önskar köpa följande isländska datumfyrblock:

F. 541.	29	-	5	-	75
F. 544.	15	-	7	-	75
F. 596.	13	-	8	-	80
F. 601.	16	-	10	-	80
F. 604.	25	-	7	-	83
* F. 619.	15	-	10	-	84
* F. 619.	15	-	10	-	84

* Om ni inte har att sälja, men äger något av dessa block, är jag tacksam att få fotokopior
Kjell - Ove Karlsson
Svennby 70 C
734 91 Hallstahammar.

NORDIA 92:

Knappt har en stor utställning avslutats, förrän nästa gör sig påminnd. Under sommaren har Bulletin nr 1 för Nordia 92 i Kristiansand i Norge anlänt. Utställningen äger rum 8 - 11 oktober 1992.

Bulletinen innehåller förutom det vanliga, D.v.s. reglemente samt listor över utställningskommitté och de olika ländernas kommisarier, även en filatelistisk rundvandring på Sörlandet, där Kristiansand är beläget.

De medlemmar som tänker ställa ut, eller är intresserade att få bulletinen sigtillsänd, skall skriva till: Nordia 92, Postbox 301, N - 4601 Kristiansand S, Norge.

Auktioner:

Några auktioner i klass med höstens höjdare, har vi inte sett till under årets första hälft. Dock har några med för oss islandssamlare intressant och ovanligt material avhållits.

Kihlströms hade till exempel den 6 - 7 april sin årliga vårauktion och förutom det vanliga utbudet, fanns det med en hel del isländska märken med utländska stämplor, varav många enligt katalogen var unika. Det här är ett mycket intressant område inom isländsk filateli och det mesta såldes till bra priser. Hans Obermüller som äger Kihlströms, ställde vid förfrågan de dia - bilder av dessa märken som användes under auktionen, till föreningens förfogande, så att vi nu har kunnat utöka vårt bildarkiv ytterligare. Ett stort tack till Hans.

Nästa auktion som kan intressera är Frimärkshusets vårauktion den 25 - 26 maj, som förutom standardutbudet hade med Per Hanners nummerstämpelsamling, kanske världens förnämsta. Samlingen såldes som en post, vilket av de flesta ansågs vara helt fel, men Pelles arvinge ville tydligen ha sina pengar snabbt. Nu var utropet 90 000:-, vilket är en bråkdel av samlingens värde, men ändå en hel del pengar. Så mycket, att endast ett bud fanns på samlingen, 92 000. Man kan därför förstå att den av våra medlemmar som ropade in samlingen för "futtiga" 94 000:-, sken som en sol efteråt.

Slutligen hade Lars Tore Eriksson med ett annolunda objekt på Nordia - auktionen i Reykjavik. Det var en mycket vacker bok, gjord av österrikaren Hessheimer, innehållande förslag, färgprover, essäer, provtryck, otandade block och jag vet inte allt, till 1930 års Alltingsserie. Boken är känd i endast 3 ex. och utropet var 50 000:-. Slutpriset 52 000:- får väl anses vara ganska facilt för detta fina verk.

Utländska
skeppspost-
stämplar på
isländska
frimärken
och brev:

I ett nummer av Scandinavian Collectors Club medlemstidning hittade jag en artikel om utländska ankomststämplar på isländska brev och frimärken, så kallade ship - letter - stämplarna. En herre vid namn David Loe har tagit till sin uppgift att sammanställa en lista över de hamnar som använt sig av dessa stämplarna. Det har blivit en ganska diger lista från 13 länder, (jag tror inte riktigt på Valvos Bay i Syd - Afrika), där de flesta stämplarna som sig bör härstammar från England, Danmark och Norge.

Då mr Loe i sin förlaga hänvisar till Wilbur Jonsson, som sedan länge är medlem i vår förening och till Don Lee som nyligen blev medlem, har jag inte alltför stora skuldkänslor, när jag knycker hans artikel för att presentera den för våra läsare. Man får dock ta den med en nypa salt. Berlin och Stuttgart t. ex. har aldrig haft och kommer aldrig att få någon hamn, där isländska båtar lägger till. Toldfri är heller knappast någon hamn utan det danska ordet för tullfri.

Det här är emellertid ett mycket intressant område inom islands filateli och jag tänker återkomma till det i senare rapporter.

Sekr.

FOREIGN ARRIVAL MARKS ON ICELANDIC MAIL - AN UPDATE

David Loe

At recent meetings of this Society the Iceland Collectors present have complained that there is no recent listing of arrival markings on Icelandic mail. This is an attempt to bring a listing up to date and also to stimulate the reader to tell other collectors of additions.

I have purposely simplified the list to merely place names. For instance Cork appears as Cobh and Queenstown in various types, and there are a multitude of Edinburgh cancels. I have not concerned myself with other markings such as FRA ISLAND or PAQUEBOT, for which I would refer the reader to Hosking et al.

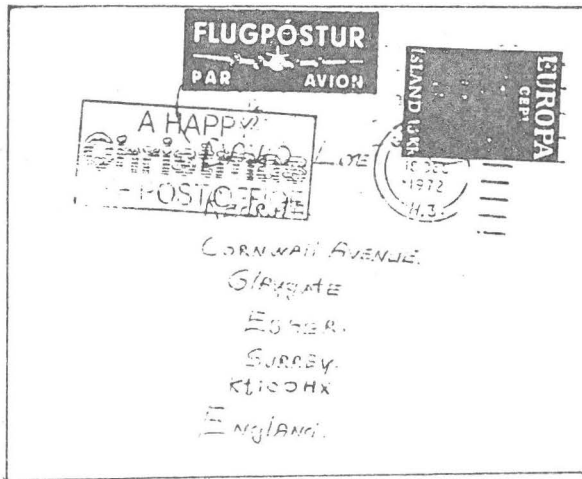
I am indebted to Mike Tuttle, Wilbur Jonsson and Don Lee for help in compiling this list. Some illustrated examples appear below, followed by the lists.

Sources

Scandinavian Contact 3-1968, 6-1972, 12-1967, 9-1967
Gottlieb Auction Catalogue 1989
Østergaard Auction Catalogue 1988
German Collectors Club magazine - various issues
Members' collections

UNITED KINGDOM

ABERDEEN	GRANGEMOUTH	METHIL
ABERFELDY	GRANTON	MIDDLESBOROUGH
ARDROSSAN	GRIMSBY	NEWCASTLE-ON-TYNE
AYR	HARWICH	NORTH SHIELDS
BARRY	HILLSWICK	PARKESTON - HARWICH
BO'NESS	HOLYHEAD	PETERHEAD
BLYTH	HULL	PORTOBELLO
BRAE	IMMINGHAM	PORT TALBOT
BURNTISLAND	LEITH	PURFLEET
CARDIFF	LERWICK	SEAHAM HARBOUR
CROMARTY	LEVEN	SOUTH SHIELDS
DOVER	LIVERPOOL	STORNOWAY
DYSART	LLANELLI	STROMNESS
EDINBURGH	LONGHOPE	SUNDERLAND
FLEETWOOD	LONDON	SWANSEA
GLASGOW	LOWESTOFT	THURSO
GLENBORRODALE	MAIDSTONE	TROON
		WICK

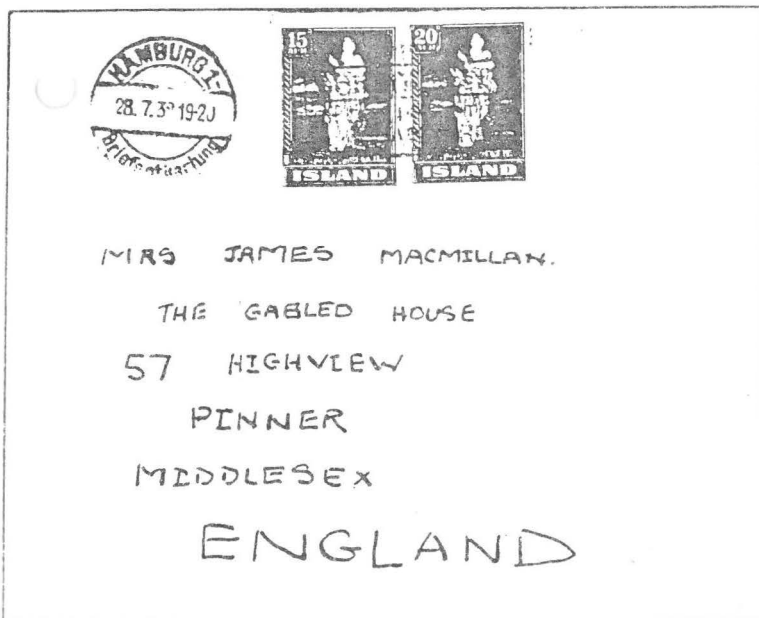

(Fig.14)

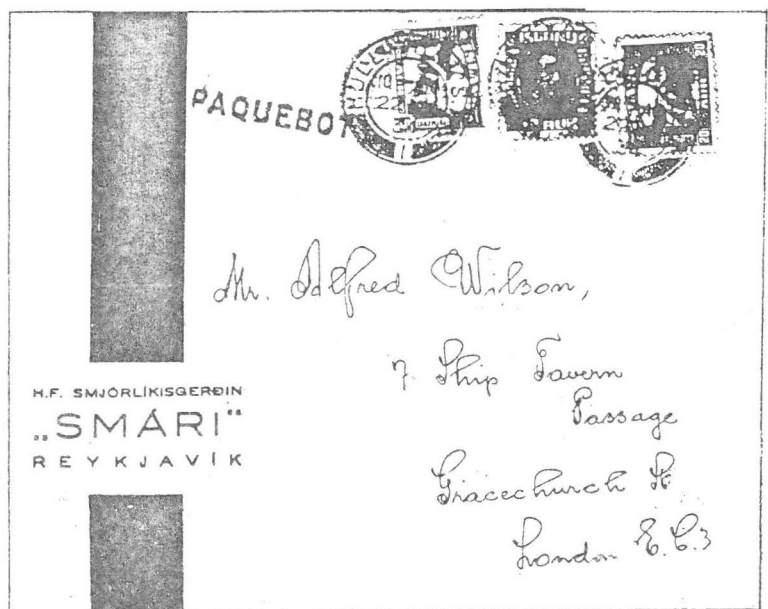
Glasgow - an example of a rogue cancellation not a ship letter.

<u>NORWAY</u>	<u>CANADA</u>	<u>SOUTH AFRICA</u>
HAMMERFEST	HALIFAX	WALVIS BAY*
NARVIK	WINNIPEG	
BODØ		<u>FAEROES</u>
TRONDHEIM	<u>GERMANY</u>	KLAKSVIG
AALESUND	HAMBURG	THORSHAVN
ANDALSNES	BERLIN	
STAVANGER	BUXTEHUDE *	<u>DENMARK</u>
CHRISTIANSAND	WESERMÜNDE *	COPENHAGEN
BREVIK	STÜTTGART *	AALBORG
OSLO	LUBECK	FREDERIKSHAVN
FREDERIKSSTAD		GENTOFTE
BERGEN	<u>UNITED STATES</u>	ESBJERG
CHRISTIANA	NEW YORK	HORSSENS
HAUGESUND	BROOKLYN	HEJLS
MOLDE		HELLERUP
ØNSBERG	<u>EIRE</u>	HOLSTEBRO
	CORK	HOLTE
<u>SWEDEN</u>		MARIAGER
GÖTEBORG	<u>GREENLAND</u>	NYBORG-VAMDRUP
	ELLA O	RINGSTED
<u>FRANCE</u>	<u>BELGIUM</u>	SKAGEN
BOULOGNE PAS DE CALAIS	ANTWERP	SKJELSKØR
	TURNHOUT *	STOREHEDINGE
<u>NETHERLANDS</u>		VARDE
ROTTERDAM		VORDINGBORG
S'GRAVENHAGE		AAHUS
		RANDERS
		TOLDFRI
		VEJLE

* Questionable status - possibly not true ship letters.

Hamburg Ship Letter

Hull Ship Letter

Eferstämplat
eller falskt:

Från en av våra medlemmar, Lars Olof Knutsson från Fritsla, fick jag i våras ett brev angående stämplade 2 kr - märken ur New - York - serierna 1939 och 1940. Han har i flera auktionskataloger uppmärksammat, att högvalörerna i dessa serier stämplats med en Reykjavik - stämpel av typ B5c, en stämpel som enligt Per Hanner inte fanns i Reykjavik förrän 1951. Pelle har i Rapport nr 76 skrivit om en falsk sådan stämpel. Detta i samband med att 2 block från Christian X:s 25 årsjubileum hittats i Danmark med sådana stämplor. (se Islandskontakt nr 6)

Nu behöver ju de stämplor som Lars Olof uppmärksammat inte vara falska. Men om de är äkta så är de med all sannolikhet efterstämplade. Jag har gått igenom mitt eget förråd av auktionskataloger från de senaste 10 åren och har man sett, på de märken där man överhuvudtaget kan urskilja stämpeln, (de allra flesta är hörnstämplade så man inte kan se något datum, ett typiskt efterstämplingsförfarande) är den för det första mycket otydlig och för det andra är datumen i stämpeln alltid desamma, nämligen 14 V 39, 15 V 39 respektive 14 V 40 och 15 V 40. Alla av typen B5c. Det är samma dag och månadssiffror som de i Danmark upptäckta blocken är stämplade med, fast årtalet där är 1937.

Det är egentligen förvånandsvårt hur få stämplade 2 kr - märken ur dessa serier som utbjuds på auktionerna även av dessa, vad man nu skall kalla dem, falska eller efterstämplade. I de säkert 100 kataloger som jag jag genomskött på jakt efter stämplor, har jag bara hittat 4 st med läsbart datum ur 1939 års serie, varav endast ett vackert 4 - block från Frimärkshusets auktion 1979 är makulerat med den rätta stämpeln B5a. Ur 1940 års serie som ju är dyrare och därmed attraktivare att förfälska, har jag hittat 12 ex, varav alla är stämplade med tidigare nämnda datum och stämpeln B5c.

Vad kan då ha hänt ? En tänkbar möjlighet är, att någon, eventuellt en posttjänsteman med tillgång till Reykjavikstämplor av senare årgångar, som när han insåg, att dessa märken på sikt skulle bli mer värda som stämplade än som ostämplade, tog chansen och passade på att stämpla upp sitt förråd av dem i efterhand. Den andra möjligheten är att vi har med en helförfälskare av stämplor att göra. Denne någon har emellertid haft is i magen och inte översvämmat marknaden med sina märken, utan så småningom satt dem i cirkulation. Att stämpeln han använde eller förfälskade inte kom i bruk förrän mer än 10 år senare var ju inte så lätt för honom att veta då stämplingen kan ha skett många år senare. Stämplorna är ju också förvillande lika varandra.

Underligt är dock, att ingen uppmärksammat detta tidigare. Kanske beror det på märkets grå färg, att stämpeln alltid är svagt slagen eller att hela datumet inte alltid syns. Vi får tacka Lars Olof för hans skarpsynthet.

För att hitta märken med de äkta stämplorna Bld och B5a måste man söka bland bilder på FDC som ju måste vara försedda med äkta stämplor.

Med detta facit i hand kan man alltså rekommendera: Var uppmärksamma på dessa märken !! De flesta som finns ute på marknaden tycks vara falska efterstämplade och man skall naturligtvis inte betala de höga priser som åsatts dem. Äkta stämplor däremot torde vara ytterligt sällsynta och bör efter denna upptäckt betinga ännu högre priser än tidigare.

Silverjubileums-
blocket:

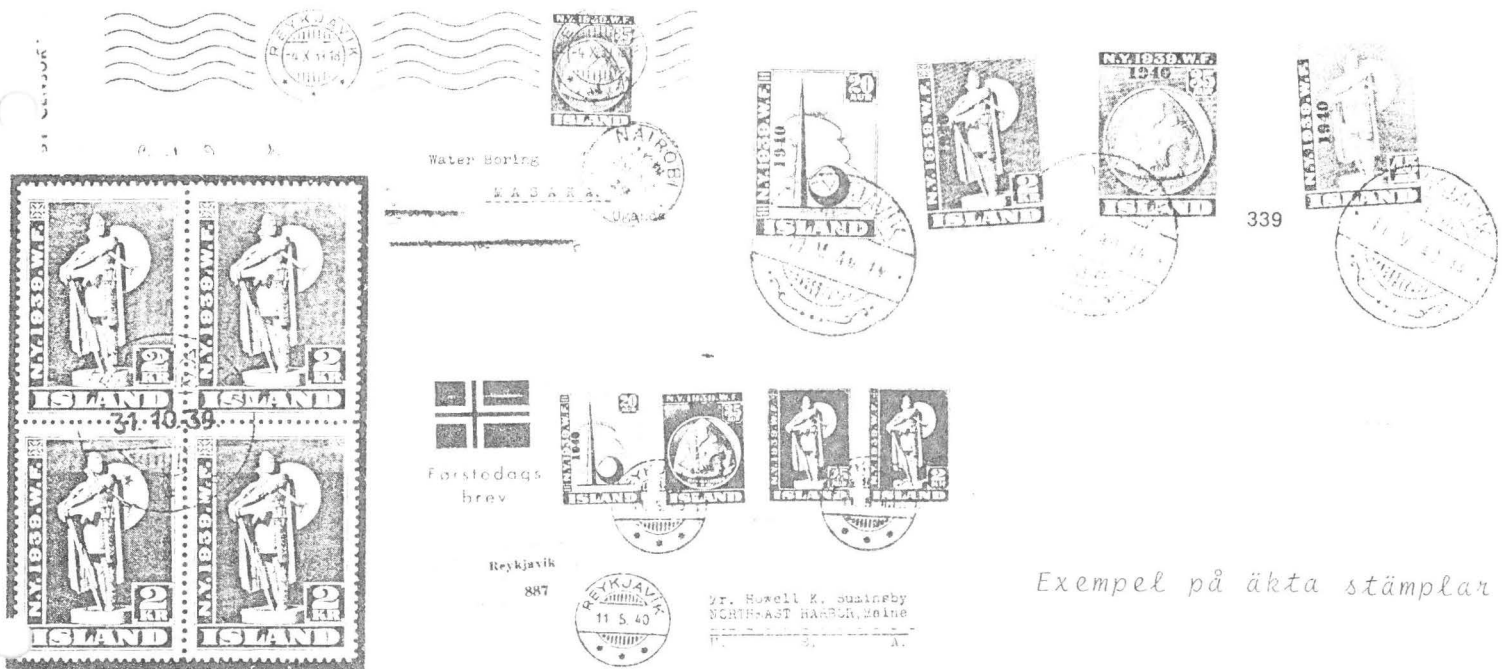
Under mitt sökande efter material till föregående artikel kunde jag naturligtvis inte låta bli att hålla ögonen öppna efter fler falska Silverjubileumsblock av den sort som Per Hanner varnade för i Rapport 76. Naturligtvis hittade jag dem. 2 st till och med och i samma katalog. Däremot tycker jag inte att stämplorna är identiska med dem som avbildas i Islandskontakt. Medan de stämplor som jag funnit verkar vara helt cirkulära och ordentligt rengjorda före användandet kan man på Ebbes bilder se, att stämpeln är deformerad nertill och till vänster. Den verkar också vara sliten och det övre strecket på " bron " syns inte alls. Kan det vara så illa att vi har med två förfälskare att göra, eller har stämplorna, om de är efterstämplingar, slagits med många års mellanrum och att stämpeln under tiden tagit skada.

De block som jag nu hittat är bägge stämplade 15 V 1937. Alltså ett av de datum som Pelle skrev om och även med samma datum som på New York - serierna. Förfalskaren har endast ändrat årtalssiffrorna. Man kan undra varför han envist använt samma dag och månadssiffror. Det borde varit smartare att sprida datumen för att undgå upptäckt.

Det torde emellertid stå klart, att de märken som Lars Olof och jag hittat är stämplade av samma person, då dessa stämplat ser likadana ut. Huruvida de danska blocken är av samma ursprung får väl kommande undersökningar klargöra. Klart är dock, att någon gjort en mycket bra affär på dessa märken, då de är mycket dyrare som stämplade än som postfriska eller framför allt som ostämplade med fastsätterspår. Denne någon har också under många år kunnat agera ostört, då ingen upptäckt falsfarierna förrän nu.

Då det av min enkla undersökning att döma, tydligen finns ganska mycket falskt/efterstämpelat material i omlopp vill jag därför be alla klubbmedlemmar att hålla ögonen öppna och uppmana alla som har med sådana märken på sina auktioner att dra bort dem. Kanske kan vi så småningom få bort dem från marknaden eller åtminstone kraftigt sänka priserna.

Sekr.

Exempel på äkta stämplat

Här en bild på ett av de danska blocken. Vid pilen kan man se att stämpeln blivit deformerad.

Exempel på de av mig funna falska stämplatarna. De här är cirkulära och mycket väl rengjorda

Mer om
datumfyrblocken:

Från vår medlem nr 634 Kjell-Ove Karlsson i Hallstahammar har inkommit ett brev, där han stillsamt påpekar, att mitt påstående i förra Rapporten om att det förekommer ca. 600 olika datumfyrblock, är en sanning med modifikation. Kjell-Ove, som att döma av den mancolista han sändt mig och där det endast fattas ett fåtal block, torde vara specialist på området, skriver och berättar att det finns ungefär lika många till, eller närmare bestämt 1185 st. Det är nämligen så, att de flesta tryckdatum finns i 6 varianter, inte 3 som jag hela tiden trott, alltså 1 och 2 streck resp. utan streck. Tryckdatumet förekommer dessutom i 2 stilarter, vilket kan ses på den fina lista som Kjell-Ove medsändt. Tittar ni noga så kan ni se att han har rätt. Det är inga stora skillnader mellan stilarna, men har man tillgång till båda så kan man se att den finns där. Kjell-Ove skriver också att av F. 586 7/11 - 79 finns det inte mindre än 12 varianter och av F. 673 10/7 - 85 finns det 9 varianter.

Det här var åtminstone för mig och medlemmarna i Stockholm något nytt. Jag har även pratat med Johnny Pernerfors i Göteborg men inte heller han visste någonting. Däremot kände Ebbe Eldrup, som jag träffade på en auktion i Stockholm till fenomenet men han hade ingen förklaring till det. Märkligt är emellertid att inget skrivits om detta tidigare då ju datumfyrblocken funnits ända sedan 1975. Det är väl också detta första block från 29/5 - 75 som får anses vara det svåraste av alla.

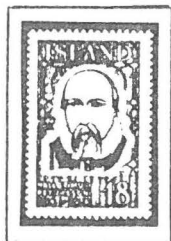
Nu är alltså frågan. Vet någon något om detta ?? Och kan denna någon svara på varför det förekommer 2 olika stilarter av dessa tryckdatum ?? De är ju ändå tryckta på samma maskin. Kan det vara så att märkena tryckes på 2 olika cylindrar i denna maskin och att dessa cylindrars datumtyper är olika. Kjell-Ove har inget svar, utan frågar vår mångkunniga medlemskara, om någon har en förklaring. Skriv i så fall en rad till mig så tas den med i nästa Rapport.

Sekr.

541.

	—	=		
29. 5.75				
29. 5.75				
30. 5.75				
30. 5.75				

542.

	—	=		
13. 6.75				
13.6. 75				
12. 6.75				
12.6. 75				

Dagbok från
Nordia - resan:

En tanke som jag hade, när föreningen skulle besöka Island och Färöarna var att försöka skriva någon form av dagbok för Rapporten, med korta anteckningar om vad som hände på resan. Nu var det ju bara det, att det hände så mycket och fanns så mycket att se på däruppe, att dagboken tenderade till att bli ett fullskrivet kollegieblock. Jag har därför blivit tvungen att skära i anteckningarna och så kortfattat som möjligt försökt att redogöra för vad som verkligen hände på resan utan någon form av censur, som t.ex. engelsmännen använde sig av under kriget och som en del deltagare i efterhand krävt. Detta är alltså den brutala och oförbehållsamt sanna historien om islandssamlarnas islandsresa. Av utrymmesskäl blir vi tvungna att dela upp den på flera rapporter, men det kanske gör det hela mera intressant och ger dessutom en del deltagare möjligheten att komma med egna inpass.

Onsdag 26 Juni:

Samling på Arlanda. 9 förväntansfulla ungdomar med number one, Lars Ingemann 73 år i spetsen samlas för att äntligen få besöka den ö vars frimärken vi samlat i så många år. En av oss number eighth, Stig Österberg har varit där tidigare och utnämns i brist på annan till reseledare. Vi kommer iväg i rätt tid och resan förluper utan några problem. På planet träffar vi andra filatelister som reser i Sff:s regi. De blir avundsjukt långa i ansiktet när de får höra våra resplaner. Själva skall de endast stanna i Island i 3 dagar. Under flygturen passerar vi över Vatnajökull. Europas största glaciär breder ut sig under oss och liknar mest en jätteglass.

Reykjavik välkomnar oss med sol, något som vi i fortsättningen blir ganska bortskämda med så gott som varje dag, trots att alla varnat oss för det isländska vädret. Tag med långkalsonger och täckjacka har varit det stående rådet från sakkunskapen hemma.

De göteborgare som åkt före till Island med den lilla vita bussen som i 14 dagar skall bli vår fasta punkt i tillvaron, är på plats för att ta hand om oss och nu är det bara de göteborgare som flyger upp som saknas. De är "som vanligt lite sena" och anländer efter cirka 1 timme. Dock har de den här gången giltigt förfall på grund av flygförsening. Under väntetiden tittar vi på Keflavik. Det är en ovanligt vacker byggnad för att vara en flygterminal, med mycket avancerad arkitektur.

Resan in mot Reykjavik blir en upplevelse för oss som aldrig sett ett lavafält förr. Det karga landskapet som nästan helt är täckt av en smutsgrå lav ger ett spöklikt intryck. Närmare Reykjavik blir dock landskapet vänligare och väl inne i staden grönskar det i villatradgårdarna och man kan även se en del träd. Island är motsatsernas land och detta att man får åka till stan för att titta på träd är bara normalt.

Vi inkvarteras på hotel Borgartun, ett enkelt hotel med så smala sängar att man tycker att man sover på en plank. När vi väl installerat oss gör vi en rundtur genom Reykjavik med bussen för att se på stadens begivenheter. På kvällen äter hela gruppen en middag bestående av havets läckerheter på hotel Essja. Väl hemkommen till rummet igen tar jag en dusch och förnimmer då den svaga doften av ruttna ägg. Det är hetvattnet från de varma källorna som luktar så och den doften följer oss sedan under hela vistelsen i Island.

Rudolf Krümmel från göteborgsklubben är den som åtagit sig den svåra uppgiften att guida det här gänget runt Island. Något som säkert kommer att ge honom många gråa hårstrån, då vi är en mycket löst sammansatt grupp av individualister med många viljor att tillfredställa. Rudolf klarar emellertid det hela galant. Han kan enormt mycket om Island, är påläst och har varit här flera gånger tidigare. Han är även försedd med en hel del litteratur bl. a. Albert Engströms "Åt Häcklefjäll" som han ofta citerar ur under resans gång. Att han sedan inte är världens bästa kartläsare och att bussen därför får göra en del extra svängar i naturen gör inte så mycket när det är ljuset dygnet runt. Vi kommer till sist alltid fram dit vi skall även om det ibland blir sent.

Tack Rudolf för ett fint jobb.

Torsdag 27 Juni:

Idag skall vi ut på en kortare tur runt Reykjaneshalvön. Innan dess börjar dagen med en enkel men närande frukost på hotellet, där vi får slåss med en busslast tyskar om sittplatserna. En kassör från Norrtälje, som tydligen sovit dåligt under natten vaknar snabbt ur sina drömmar när han märker att han brett smör och lagt vitlökskorv på en bit mjuk pepparkaka. Smaklig måltid !

Vi åker kl. 9 och vädret är till en början lite mulet men blir under dagen bättre och bättre. Ett besök hos Vidgís Finnbogadóttir på Bessastadir står först på programmet. Tyvärr är hon inte hemma för att ta emot detta celebra besök så vi fortsätter vidare mot Krisuvik, ett bubblande svavelområde där det även finns hetvattenkällor. Härifrån är det inte så långt till Grindavik ett ganska stort fiskesamhälle. Vägen går genom ett enormt stort lavbetäckt lavaområde där inget annat tycks kunna överleva. Den här typen av lavafält såg vi bara här på södra Island. Så småningom kommer vi fram till den Blå Lagunen som skapats av spillvatten från det enorma hetvattenurtag som försörjer hela Reykjavik och en hel del andra orter med varmvatten. Namnet Blå Lagunen är väl inte helt rättvisande. Snarare grumligt turkos med ett tjockt gyttjelager på botten som det känns skönt att borra ner fötterna i. Vi som har badkläder med, kastar oss oförskräckt i det ljumma vattnet och simmar bort till varmvattenutsläppet, där vattnet varierar mellan komforttempertur till riktigt hett. Här står vi nu ett tjugutal svenskar, borrar ner tårna i botten och kastar gyttja på varandra och har det allmänt härligt.

Efter en timmes glötande är det dags för lunch och sedan går färden via Keflavik hem till hotellet. Utställningen öppnar kl. 16, men till dess hinner vi naturligtvis inte fram. Överhuvudtaget kommer det att visa sig under resan, är tidsfaktorn ett svävande begrepp. Men vad gör väl det. Vi har semester och väldigt trevligt tillsammans.

På vägen in från Keflavik och senare även på många andra platser i Island, ser vi stora bestånd av lupiner. Men det är inte den odlade form av lupiner i olika färger som vi ser efter vägarna här hemma, utan en lägre, enhetligt blå med en svag vit teckning i toppen. De täcker stora områden och jag förstår att de planterats för att binda jorden.

Ur en artikel i Icelandairs fina tidning Atlantica, läser jag senare, att man för att förhindra att jorderosionen sprider sig, har man på de senare åren börjat med att både beså och gödsla marken från flygplan med mycket gott resultat. Bland annat har man även gjort försök att kultivera just dessa lupiner, var rätta namn är Alaska - lupiner, för att kunna använda dem som djurfoder. Dess för närvarande ganska bittra smak räknar man med att på sikt kunna odla bort. Då lupinerna visat sig alldeles utmärkta till att binda jorden skulle det ju vara perfekt om man dessutom kan använda dem som mat till djuren.

Johnny

Hasse

två glada ordförande.

Fredag 28 Juni:

Dagen börjar med gråmulet väder men inget regn. Gruppen splittras så tillvida, att vi är 4 man som dels vill titta på Reykjavik, dels gå på utställningen som öppnar kl 13.

De flesta andra åker med bussen på en heldagstur till södra Island. Och nog blir det en heldagstur. Avresa kl 8 och hemkomst kl 0:30 på natten. Vad som egentligen hände därnere på södra Island lär väl aldrig någon bena ut, för ingen som var med har frivilligt anmält sig att skriva om det. Men mellan raderna har jag förstått att det handlade om felkörningar, bussrullning, letande efter obefintliga vägar, livsfarlig passage av kraftverksdamm, jökellälvar och mycket annat. Det var väl under den här resa som uttrycket Cirkus Krümmel myntades. Jag vet inte av vem?

Vi som är kvar i stan blir naturligtvis oroligare och oroligare för var timme som går och Johnny säger, att om inte bussen är tillbaka före kl 1 så ringer han polisen. Med en halvtimme tillgodo av den tidsfristen rullar så bussen fram till hotellet och vi känner oss lättade om hjärtat.

Vi som är kvar i stan ägnar förmiddagen åt att flanera i Reykjavik och shopping. Orf. Råland köper en vacker islandskofta med plats att växa i. I färdriktningen så att säga. Reykjavik är väl inte världens vackraste stad med en blandad bebyggelse och hus av betong eller korrugerad plåt.

Kl 1 är vi på utställningen. För övrigt en av de få tider som passades på resan. Vi tittar på härligheten ca. en timme innan det är dags för ett möte med andra islandssamlare kl 2 i Felag Frimekjasafnaras lokal i närheten. Det blir en trevlig eftermiddag i filatelins tecken med tal om bland annat utställningsbedömning och vitmedel i albumblad av amerikanen Lester Winick. Denne värvades sedermera som medlem i vår klubb då det visade sig att han samlar isländsk flyg och militärpost. Vi dricker kaffe och äter av en enorm tårta som bakats inkom för detta tillfälle och trivs bra i varandras sällskap innan vi återvänder till utställningen för en "sista koll" innan den stänger för dagen.

Vi i styrelsen för föreningen Islandssamlarna vill tacka F.F. för det trevliga initiativet till träffen och hoppas att kanske få se er nästa år i Stockholm på vår betydligt mindre utställning.

En sak som man, när man flanerar i Reykjavik, inte kan undgå att lägga märke till är stadens annolunda bilpark. Här glider inte finansvalparna omkring i Porschar och Mustanger som hemma i Stockholm. Nej här är det 4WD som gäller. Med extra förstärkt fjädring, chassifrihöjd på 1 meter och med 30 - 40 cm breda extra grova däck samt med radiomaster, ju flera desto bättre vrålar dessa monster genom Reykjaviks gator. Däckens bredd och mönster gör att de låter som jättelastbilar och 4 - kanal - stereon bidrar också till ljudomfånget. När man sedan som vi, rest runt och provat på Islands grusvägar förstår man varför det är denna typ av bilar som gäller, för här viker man bara av vägen och ut i naturen när man kör uppe på fjället.

Jättetårtan

Lördag 29 Juni:

Idag är vädret bättre och solen tittar fram igen. Vi skall på en "kortare tur" till Skalholt, Gullfoss Och Geysir. Tidsplanen är pressad då vi skall vara på Lars Tores auktion kl 2.

Skalholt det gamla biskopsätet avverkas snabbt och färden går mot Gullfoss som är det minsta av de tre "stora" vattenfall vi besöker under resan i Island, men som är det absolut vackraste av de tre. Vattnet är blått och vräker sig ner i en djup kanjon som viker av nästan vinkelrätt mot fallriktningen. Här förbrukas mycket film vill jag lova. När vi äntligen är mätta på Gullfoss har vi bara några kilometer att åka till Geysir. Här har det vuxit upp en typisk turistanläggning, något som Island annars är i befriande avsaknad av. Geysir själv är ju numera lugn och stilla. Inte ens såpa lär kunna få den att spruta. Det bara bubblar lite av hetvattnet som tränger upp genom hålet i botten. Nej det är lillbrorsan Strokkur som sköter jobbet numera. Inte så hög och imponerande som en gång Geysir, men vattenpelare på sådär 20 meter presterar den ungefär var 5 minut. Man förstår att Geysir som som var dubbelt så stor var imponerande i sin krafts dagar.

Redan nu är tidsplanen ansatt och jag förstår i mitt stilla sinne, att vi aldrig skall hinna till auktionen i tid. När vi sedan kör fel och hamnar på en väg under arbete är loppet kört. Mångas ögon svartnar när de inser att någon raritet kommer att gå deras näsa förbi. Men kom ihåg !! Det är vi själva som med dålig tidsdisciplin bäddat för förseningen. Försök görs att från bussen ringa Lars Tore för att få honom att vänta med auktionen 1 timme. Men allt är förgäves. När bussen rullar fram till hot Holiday Inn, tre kvarts timme försenade, och en samling islandssamlare med mord i blick rusar ur bussen kan de bara konstatera att just deras objekt sålts för "nålpengar" till någon annan. En del märken med höga utropsnummer kammars dock hem och situationen lugnar ner sig. De flesta får alltid något av vad de vill ha på auktionen. Själv åser jag spektaklet så att säga von oben, då jag inte har något objekt att bevaka. Istället knallar jag bort till utställningen och inhandlar ett vackert danskt brev med PKXP - stämpel som jag gått och lurat på ett par dagar.

Söndag 30 Juni:

Vi lämnar Reykjavik för gott, något försenade som vanligt, men med vackert väder i bagaget. Det är Thingvellir som är resans första anhalt. Vi lämnar bussen och vandrar så sakteliga genom Allmannágja, den smala klyfta som går genom hela området, fram till Lagberget där vi har en hänförande utsikt över dalen. Fotografer och videofilmare får här sitt lystmäte.

Efter Thingvellir ger vi oss för första gången in i den verkliga obygdén. Nu skall vi åka genom den väldiga Kaldidalur och har hela tiden Langjökull, Islands näst största glaciär på höger sida. Den stackars bussen som inte är byggd för sådana här strapatser stånkar och skakar när den skall uppför de värsta backarna, men till allas glädje håller den. När vi väl kommit upp i passet, plockar Johnny fram kaffetermosar och kakor som smakar förträffligt.

Färden går utan svårigheter vidare. Vi besöker Surtshell, ett lava-fält genomborrat som en sweitzerost av grottor där fordom laglösa hade sina tillhåll. Vidare ser vi Hraun - forsarna. De kommer från en älv som rinner under lavan och som störtar utför en brant kanjon ner i den klart blågröna älven Hvita. De utgör i mitt tycke något av resans höjdpunkt.

Så dags för en försenad lunch i Reykjavik, där vi även tittar på "Snorralaus", Snorre Sturlassons tempererade badbassäng från 1200 - talet. Visserligen restaurerad, men ändå världens äldsta i bruk varande pool. Här står även den staty av Snorre som vi kan se på frimärkena F 265 - 267. Färden går sedan vidare norrut och vi övernattar så småningom i Hunavellir ca. 15 km från Blönduos.

En reflektion när vi åker genom Kaldidalur är: Hur kan något leva här? Men överallt i skrevorna växer fjällglim, purpurbräcka, fjällsippa och en liten saxifraga - art som jag tror är stjärnbräcka. Mer i lä hittar vi även svarthö.

forts.